SAŽETAK JAPANSKE GRAMATIKE ZA PONAVLJANJE

LOVRIŠA

1. Uvod

qwertyuiops dfghjklzxcvbnmQWERTYUIOPASDFGHJKLZXCVBNMdfjkl

thanks foj ingtroducing vphantom that I haven't known before. It will be sophisticatedMl未然形 jif sophisticatedMl未然形jif sophisticatedMl未然形jifon the fly we can make a query against the しゅう・ぎゅっと・しょう letters to find the heighest letter and the deepest letter.

2. Vrste riječi

Riječi se dijele na sljedeće vrste:

- nepromjenjive vrste:
 - 名詞 imenice
 - 形容詞 na-pridjevi 副詞 prilozi
- promjenjive vrste:

 - 動詞 glagoli 形容詞 *i*-pridjevi
- - 助詞 čestice
- 2.1. 名詞 imenice.
- 2.2. 助詞 čestice.

3. OSNOVNI DJELOVI JAPANSKE REČENICE

U tradicionalnoj analizi, japanska rečenica sastoji se od teme i reme (engl. topic i comment).

3.1. Predikat. TODO: Što je predikat – definicija. Predikat može biti glagolski i imenski. Glagolski predikati sastoje se od glagola ili i-pridjeva, a imenski od imenice ili na-pridjeva i kopule. Predikat nosi osnovnu informaciju u rečenici, a ostale riječi pobliže objašnjavaju smisao rečenice.

2 LOVRIŠA

4. GLAGOLI

Osnova je korijen. Oblik je ono što se koristi u rečenicama.

4.1. Glagolske kategorije.

- 4.1.1. Aktivni i stativni. Aktivni glagoli 動態動詞 su oni kojima se izražava radnja ili zbivanje. Stativnim glagolima 状態動詞 izražava se stanje.
- 4.1.2. Prijelazni i neprijelazni.

4.2. Konjugacijske skupine.

- 4.2.1. 五段活用 peterostupanjska konjugacija. Glagoli koji pripadaju ovoj konjugaciji u rječničkom obliku završavaju nastavcima く,ぐ, す,ぬ,む,る iliう. Završetak ovih glagola se prilikom konjugiranja pomiče kroz svih pet redaka slogovne tablice, pa otud dolazi naziv 五段活用。Povijesno se ova konjugacija zvala 四段活用,jer se ~o redak nije upotrebljavao.
- 4.2.2. 一段活用 jednostupanjska konjugacija. Glagoli koji pripadaju ovoj konjugaciji u rječničkom obliku završavaju nastavcima ~i る ili ~e る. Njihove konjugirane osnove gube završetak る, ali prethodna ~i, odnosno ~e kana ostaje nepromijenjena, pa otud dolazi naziv 段活用。Dijeli se na gornju (上一段), i donju (下一段), prema pozicijama ~i i ~e redaka slogovne tablice.
- 4.2.3. 変格活用 nepravilna konjugacija.
- 4.2.4. 二段活用— dvostupanjska konjugacija. U modernom japanskom ova konjugacija se koristi samo još kod glagola 得る. U klasičnom japanskom bilo je puno više takvih glagola, koji su danas postali dio jednostupanjske konjugacijske skupine. Glagoli koji su pripadali ovoj konjugaciji u rječničkom obliku završavali su bilo kojim nastavkom $\sim u$, osim $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$. Nadalje, ovisno o tome jesu li pripadali $\stackrel{1}{\mathcal{L}}$ ili $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$ podskupini, njihove irrealis (未然形) i vezivne (連用形) osnove dobivale bi se pomicanjem završne kane u odgovarajući $\sim i$, odnosno $\sim e$ redak; iznimno, \wp se mijenjalo u $\bigvee \stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$, a $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$ u $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}/\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$, dvije kane koje se u modernom japanskom više ne upotrebljavaju. Također, ovo je i jedina konjugacijska skupina glagola kod koje su se opisni i završni oblici razlikovali: završni oblik bio je jednak rječničkom, a opisni je dobivao nastavak $\stackrel{\circ}{\mathcal{L}}$. Realis i imperativna osnova dobivale su se na isti način kao i kod glagola jednostupanjske konjugacije.

4.3. Konjugirane osnove.

4.3.1. 未然形 — *irrealis osnova*. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje *kane* rječničkog oblika iz u-retka u a-redak, a kod $_{\iota, \iota, \iota, \iota, \iota}$ glagola odbacivanjem završetka 5. U literaturi se još naziva i *irrealis*, jer se tradicionalno koristila u oblicima koji su značili da se radnja nije (još) dogodila. U modernom jeziku i dalje se koristi za negativne oblike, ali također i za pasivni i kauzativni oblik.

Iz nje se izvode:

- ない形, ず形 negativni nai i zu oblici,
- 受身形 pasivni oblik,

a u klasičnom japanskom i:

- ~ば kondicional.
- 4.3.2. 意志形 volicionalna osnova. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje kane rječničkog oblika iz u-retka u o-redak, a kod $_{u \in \mathcal{R}}$ glagola odbacivanjem završetka δ . Izvedena je iz 未然形 ili irrealis osnove u modernom jeziku kao rezultat glasovne promjene kod koje a pored u u kombinaciji au prelazi u o i time nastaje produženo \bar{o} . Nalazi se samo u volicionalu (hortativu).
- 4.3.3. 連用形 vezivna osnova. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje kane rječničkog oblika u i-redak.

Iz nje se izvode:

- pristojni oblici ~ます
- složeni glagoli
- 4.3.4. 音便形 eufonijska osnova. Ova osnova izvedena je 連用形 ili vezivne osnove u modernom jeziku kao rezultat glasovne promjene kod koje kombinacija $\sim i + t \sim$ kontrakcijom postaje

4 LOVRIŠA

4.3.5. 終止形 — $terminativna\ osnova$. Ova osnova jednaka je rječničkom obliku i završava na u. Koristi se za završetke rečenica.

4.3.6. 連体形 — atributivna osnova. Ova osnova jednaka je rječničkom obliku i završava na u. Koristi se za opis imenskih fraza.

4.3.7. 仮定形—hipotetska osnova. Ova osnova dobiva se kod 五段 glagola pomicanjem zadnje kane rječničkog oblika iz u-retka u e-redak. Naziva se tradicionalno još i realis osnova, jer se u klasičnom japanskom koristila u oblicima kod kojih se radnja već dogodila.

4.3.8. 可能形 — potencijalna osnova.

4.3.9. 命令形—zapovijedna osnova.

	語例	未然形	意志形	連用形	音便形 ぉん・びん・けい	終止形しゅう・し・けい連体形れん・たい・けい	仮定形 がでいっけい 可能形 か・のう・けい	命令形 めい・れい・けい
上一段	見る。	見。	見。	見。	見み	見る _み	見れ。	見ろ 見よ
下一段	寝る	寝	寝 a	寝 a	寝 **	寝るね	寝れ ^a	ゥ 寝ゎ 寝ゎ ぉ
カ行五段	書く	書か	書こか	書き	書い	書く	書け	書け
ガ行五段	嗅ぐ	嗅が	嗅ご	嗅ぎ	嗅い [*]	嗅ぐ	嗅げ	嗅げ
サ行五段	消す	消さ	消そ	消し	消し	消す	消せ	消せ
タ行五段	持つ	持た	持と	持ち	持っ	持つ	持て	持ても
バ行五段	飛ぶ	飛ば	飛ぼ	飛び	飛ん*	飛ぶ	飛べ	飛ね
マ行五段	飲む	飲ま	飲も	飲み	飲ん*	飲む	飲め	飲め
ナ行五段	死ぬ	死ぬ	死の	死に	死ん*	死ぬ	死ね	死ね
ラ行五段	取る	取ら	取ろ	取り	取っ	取る	取れ	取れ
ワア行五段	買う	買わ	買お ゕ	買い ゕ	買っ	買う	買え ^か	買え
カ行変	来る	来。	来。	来	来	来る	来れ来。	来い。
サ行変	する	L	L	l	L	する	すれ	しろ
		させ					できる	せよ

4.4. Glagolski oblici.

- 4.4.1. *Imperfektiv*. Označava generalno nesvršenu radnju ili stanje. Jednak je terminativnoj i atributivnoj osnovi.
- 4.4.2. Negativ. Označava stanje u kojem se neka radnja ili stanje ne odvija.
- 4.4.3. Perfektiv. Označava svršenu radnju ili stanje.
- 4.4.4. ~te oblik. Koristi se za spajanje.
- 4.4.5. Konjunktiv. Koristi se za spajanje.
- 4.4.6. Volicional. Označava poziv da se učini radnja.
- 4.4.7. Pasiv. Označava da subjekt trpi posljedicu agentove radnje.
- 4.4.8. Kauzativ. Označava da je subjekt uzrokuje objekt da čini radnju.

6 LOVRIŠA

- 4.4.9. Imperativ. Označava jaku zapovijed.
- 4.4.10. Potencijal. Označava moguće stanje.
- 4.4.11. *Kondicional*. Označava uvjet u zavisnoj rečenicu koji ostvaruje posljedicu iz glavne rečenice kada je ispunjen.

5. ČESTICE